

MOZAIK

TÁBORFALVA NAGYKÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INGYENES LAPJA

ALAPÍTVÁ 1993

Év végi köszöntő

Kedves Táborfalvai Polgárok!

A rövid nappalok és a hosszú sötét esték félreérthetetlenül jelzik az év végének közeledtét. Ez az az időszak, amikor már várjuk az ünnepeket. Az idei év azonban kegyetlen próba elé állított bennünket. A családok, a települések, az ország küzd a járvánnyal. Olyan kihívással kell szembe néznünk, amit eddig csak a filmesek fantáziájában láthatunk. Az advent, a karácsony meghitt pillanataiban gondoljunk mindazokra, akiket elérte a járvány, gondoljunk azokra, akik értünk küzdenek. Ha lehet, az ünnepeket töltsük szereteteink körében és a család erejével készüljünk a következő évre. Tavasszal már sikerült, összefogással, együttműködéssel biztosan újra sikerül, legyűrjük a kórt.

Áldott karácsonyt és sikeres, boldog új évet kívánok!

Pogácsás Tibor
országgyűlési képviselő Fidesz-KDNP
önkormányzati államtitkár Belügyminisztérium

Kegyelem

Sokszor az ember nem bízik a maga erejében, és ezt jól is teszi, hisz végül is mindannyiunkat egy marék porból teremtett az Isten. Kicsik, egyszerűek és gyöngék vagyunk. Olyan jó dolog tudni azt, hogy Isten velünk van és segít.

Bárki közülünk, aki egy fát elültet, mi más szeretne, minthogy az a fa nagyra nőjön, gyümölcsöt teremjen, nagy, erős koronája, gyökere, törzse legyen. Senki nem ültet fát csak azért, hogy satnya, beteg, korhadt fája legyen. Meg vagyok győződve arról, hogy Isten, aki megteremtett bennünket, és a népek nagy családját, azt szeretné, hogy én egyedül, és mindannyian külön-külön, de együtt is, közösségileg, a magyar nemzet gyermekeiként erősek, szépek, nagyok legyünk.

Isten nem egy szépségverseny zsűrije, ő nem kiválogat, hanem mindannyiunkat a parányi egyséjtű létből

a végtelenbe visz. A kudarcok nem torpantják meg, ő melletted mindig újrakezd, bátorít, biztat.

Ha elfáradsz, ölle vesz, ha nagyon gonosz voltál, dorgálva szeret, de nem enged el.

Drága vagy neki, meghalt érted a kereszten.

Örök szeretettel nevedet tenyerébe írta, s nem hagy el soha.

Egészen biztos, hogy Isten nemcsak vágyik valamire, hanem hathatós segítségével mindannyiunkat szeretne megsegíteni, megáldani, hogy nagyra nőjünk, hogy kibontakozzunk. A bennünk levő jó, szép, szent, igaz az ő dicsőségére, és mindannyiunk öröme, világra jöjjön.

A Szentlélek ott fúj, ahol akar! Alázattal keressünk kérdéseinkre válaszokat. Egyedül Isten irgalma végtelen, minden más véges, s véges gondjainknak végére juthatunk. Biztos, hogy van megoldás, az Isteni kegyelemre mindannyian számíthatunk.

Böjte Csaba

Tartalom:

3 **Kegyelem**

Böjte Csaba írása

4 **Önkormányzati hírek**

Indul a házi segítségnyújtás

5 **Egészségpercek**

A gyógynövények kedvező hatásairól

6 **A téli madáretetés**

Mivel etessünk és mivel ne

8 **A vadászat**

Kovács Attila írása

9 **Csurgay Franciska Általános Iskola**

Ünnepélyes faültetés

10 **Interjú**

Beszélgetés Szabó Máriával

12 **Horgász Egyesület**

Tájékoztató az évvégi teendőkről

13 **In memoriam**

Ale László Tanár Úrtól búcsúzunk

14 **Búcsú Marcsi dadustól**

Nagy Andrásné polgármester írása

15 **Könyvtári hírek**

Könyvajánló

17 **Sport**

Beszámoló az őszi szezonról

Impresszum: Táborfalvai Mozaik – közéleti lap

Felelős szerkesztő: Fekete Gyula

Elérhetőség: 0630 499 6404 • taborfalvaimozaik@gmail.com

Felelős kiadó: Táborfalva Nagyközség Önkormányzata

Tel.: 06 29 382 028 • Eng. szám: 105/93 Nytsz.: 734675

Lapzártá: kéziratok, hirdetések, fotók átvétele, minden hónap 25-ig!

Grafikai munkák, nyomdai előkészítés: Fekete Bt.

Nyomda: Mátyus Nyomdaipari Bt.

MOZAIK bruttó hirdetési árak:

1 oldal: 13.965 Ft – 1/2 oldal: 6.982 Ft.

1/4 oldal: 3.491 Ft – 1/8 oldal: 1.754 Ft.

1/16 oldal: 876 Ft

Köszönetnyilvánítás: ingyenes

Hirdetésfelvétel: Fekete Gyula

Elérhetőség: 0630 499 6404

taborfalvaimozaik@gmail.com

Tájékoztató a házi segítségnyújtás beindításáról

2021. január 01-jétől önkormányzatunk saját hatáskörében végzi a szociális feladatok ellátását. A házi segítségnyújtás és a jelzőrendszer használata a jövő évre ingyenes. A szociális étkezés díja naponta 690 Ft, ez egy napi egyszeri, házhoz szállított, kétfogásos meleg ebédet jelent. Szeretnénk, ha minden lakos, aki igénybe venne saját maga vagy hozzátartozója részére valamelyik szolgáltatást, az alábbi telefonszámon jelezze az ügyintézőnek, aki tájékoztatni fogja a további teendőkről.

A jelzőrendszeres segítségnyújtás módjáról a novemberi Mozaik újságban adtunk bővebb tájékoztatást. A házi segítségnyújtásról alább olvashatnak tájékoztatót!

Kérünk mindenkit arra, hogy bátran jelezze, ha segítségre van szüksége vagy tud olyan személyről, aki igényt tartana rá!

Ügyintézőink elérhetősége:

Miklós Melitta: 382-028/103

Ubornyák Rebeka: 383-420

Ön az alábbi szolgáltatásokat veheti igénybe:

A lakókörnyezeti higiénia megtartásában való közreműködés körében:

- takarítás a lakás életvitelszerűen használt helyiségeiben (hálósobában, konyhában és illemhelyiségben),
- mosás,
- vasalás.

A háztartási tevékenységben való közreműködés körében:

- bevásárlás (személyi szükséglet mértékében),
- segítségnyújtás ételkészítésben és az étkezés előkészítésében,
- mosogatás,
- ruhajavítás,
- közkútról, fúrtkútról vízhozás,
- tüzelő behordása kályhához, egyedi fűtés beindítása,
- télen hó eltakarítás és síkosságmentesítés a lakás bejárata előtt,
- kísérés.

Az ellátást igénybevevővel segítő kapcsolat kialakítása és fenntartása körében:

- információnyújtás, tanácsadás,
- mentális támogatás,
- családdal, ismerősökkel való kapcsolattartás segítése,
- az egészség megőrzésére irányuló aktív szabadidős tevékenységben való közreműködés,
- ügyintézés az ellátott érdekeinek védelmében.

A gondozási, ápolási feladatok körében:

- mosdatás,
- fürdetés,

- öltöztetés,
- ágyazás, ágyneműcsere,
- Folyadékpótlás, étkeztetés (segédeszköz nélkül),
- mozgatás ágyban,
- decubitus megelőzés,
- felületi sebkezelés,
- sztómazsák cseréje,
- gyógyszer kiváltása,
- gyógyszer adagolása, gyógyszerelés monitorozása,
- vérnyomás és vércukor mérése,
- inkontinens beteg ellátása, testfelület tisztítása, kezelése,
- haj, arcszőrzet ápolás,
- körömápolás, bőrápolás,
- hely- és helyzetváltoztatás segítése lakáson belül és kívül,
- kényelmi és gyógyászati segédeszközök beszerzésében való közreműködés,
- kényelmi és gyógyászati segédeszközök használatának betanítása, karbantartásban való közreműködés,
- a házi orvos írásos rendelésén alapuló terápia követés.

Használt háztartási sütóolajgyűjtés

Általános gond a háztartásokban, hogy a használt sütóolajjal nem tudnak a háziasszonyok mit kezdeni. Sajnos, nagyon sok jut a környezetbe a csatornán keresztül, nagy leterhelést jelentve a szennyvíztisztító számára. A földre kerülve erősen szennyezi a talajt, elégetve pedig füstöt termel, ami rákkeltő hatású.

Önkormányzatunk szerződést kötött a törökbálinti illetőségű Biotrans Kft-vel ennek a káros anyagnak az elszállítására.

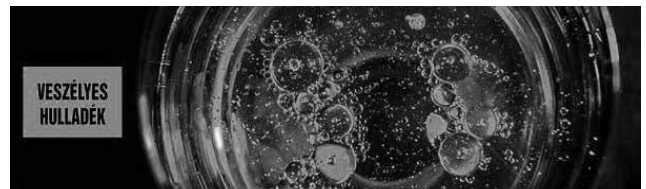
A gyűjtés 240 literes, rendszeresen tisztított és karbantartott kulturált megjelenésű gyűjtőedényben történik. A használt sütóolajat lezárt PET palackban vagy zárt üvegben kell a gyűjtőbe helyezni!

SEMMI ESETRE SEM AZ EDÉNYBE ÖNTENI!

Községünkben ez az edény az önkormányzat melletti kapunál kerül elhelyezésre, és 2020. december 02-től minden szerdán 07-16-óráig lehet az olaj elhelyezésére igénybe venni!

Kérjük a lakosságot, éljen ezzel a lehetőséggel környezetünk megóvásának érdekében!

Köszönettel: Nagy Andrásné polgármester

Egészségpercek

A nátha felső légúti megbetegedés, melyet vírusok okoznak. A meghűlés, megfázás tünetei kezdetben a torokfájás, fejfájás, később orrváladékozás, köhögés. Legjobb védekezés a megelőzés, vagyis az immunrendszer erősítése.

Erre alkalmas a mezei kakukkfű, fürtös menta, bodzavirág és minden C-vitamin-tartalmú gyógynövény, így például a csipkebogyó, a fehér árvacsalán és a csalán.

Az orbáncfű is hatásos immunerősítő gyógynövény, heti 1-2 csészével ajánljuk belőle inni lefekvés előtt. Ha mégis megfáznak, kúrálják magukat napi 1-3 csésze teával a következő gyógynövényekből: hársfavirág, mezei kakukkfű, szurokfű, bodzavirág, fürtös menta.

Megfázás, nátha, láz esetén a mezei kakukkfűves teakeverék napi 1-3 csészével, a panaszok megszűnéseig iható.

Inhalálással kitisztulnak a légutak: kamilla, mezei kakukkfű, bodzavirág, szurokfű használhatók erre a célra.

Jót tesznek az illóolajok is, például a citrom, levendula vagy az eukaliptusz. Ezeket párologtatásra is használhatjuk.

Jó egészséget kívánunk!

Polyák Sára

EGYKOR ÉS MOST

Az óvoda az 1970-es években.

...és napjainkban.

A téli madáretetés

Köztudott, hogy télen nem minden madarunk vonul melegebb tájakra, számos faj itthon marad. Az már kevésbé közismert, hogy a tőlünk északabbra fekvő, mostohább téli klímájú területek madarai számára sok esetben Magyarország jelenti a telelőterületet.

Hazánk környezeti állapota ma még lehetővé teszi, hogy a ház körül gyakori madarak emberi segítség nélkül is átvészeljék a telet. Az etetés viszont nagy könnyebbséget és biztonságot jelent a környék madarainak – nekünk pedig rengeteg megfigyelési élményt –, különösen az itatással és a mesterséges odúkkal együtt, de csak akkor, ha az etetést folyamatosan, egész télen végezzük.

MIKOR ETESSÜNK?

Az etetési időszak dandárja Magyarországon az első fagyok beköszöntétől (általában november elejétől) ezek tartós megszűnéséig (akár április közepéig) tart. Azonban az sem okoz gondot, ha a madáretetést – különösen ha új helyen szeretnénk elindítani ezt – már az ősz beköszöntével, szeptember elején elkezdjük. Különösen akkor, ha az aszályos időjárás miatt gyenge volt a fűfélék terméshozama.

Ilyen korai kezdésnél elég néhány marék magot kiszórunk (mivel a boltokban ilyenkor még nem kapható napraforgó, az állatkereskedésekben beszerezhető pinyeleség köles és a tört dió is tökéletesen megfelel), illetve az ágakra egy-két almát felszúrunk, ami a településen áthaladó, vonulóban lévő madarak zsírtartalék felhalmozását is segítheti ott, ahol hiányoznak a magas cukortartalmú bogyókat tartalmazó bodzások.

Hazánkban szerencsére továbbra sincs szükség az egész éves etetés gyakorlatának bevezetésére, ezért a költési időszak kezdetével, legkésőbb április közepén fejezzük be a kert madarainak etetését.

AZ ETETÉS FOLYAMATOSSÁGÁRÓL

Az énekesmadarak téli etetésével kapcsolatban, nagyon helyesen, mélyen beépült a köztudatba, hogy ha „Ha egyszer elkezdjük, ne hagyjuk abba.” Mi áll ennek hátterében, és pontosan mit is jelent a hétköznapi gyakorlatában?

A madarak gyorsan megszokják és számítanak az etetőhelyek táplálékkínálatára, évről-évre akár megszűről is visszatérnek a stabil etetők közelébe telelni, ezért ha váratlanul abbahagyjuk az eleség pótlását, és ezt véletlenül éppen a tél leghidegebb időszaká-

ban tesszük, a madarak nehéz helyzetbe kerülhetnek. Az etetőre járó kistestű, gyakran alig 4,5 - 10 gramm (!) körüli testtömegű madarak számára -10 Celsius alatti hőmérsékleten a túlélés gyakran arról szól, tartalékaik csak arra elegendőek, hogy át tudják vészelni a fagyos éjszakát. Ha másnap nem tudnak eleget táplálkozni az alig 5-6 órányi nappali periódusban, például azért, mert nem töltöttük fel az etetőt, könnyen elpusztulhatnak a következő hideg éjszakán.

Természetesen kerülhetünk olyan élethelyzetbe, hogy nem tudunk folyamatosan etetni. Ilyenkor, ha van néhány napunk az átállásra, naponta csökkentjük a kihelyezett eleség mennyiségét. A madarak, érzékelve a táplálék megfoggyatkozását, egyre nagyobb körben keresgélnek, majd továbbáznak a környékről. További segítség a madaraknak, ha az etetést lehetőleg nem a tél leghidegebb napjaiban hagyjuk abba.

Vonuló barátposzáta itató mellé kihelyezett almából csipeget (Fotó: Orbán Zoltán).

MIVEL ETESSÜNK?

Magvak:

napraforgó tányér, fekete napraforgó, cirokmag, fenyőmag, köles, lenmag, fénymag, muhar, dió, sótlan és nem pörkölt mogoró, kesudió, feketedió, pisztácia sótlan, papagáj eleség, pinyt eleség, szezám, kukoricadara, búza.

Gyümölcsök bogyósok:

alma, körte, szőlő, csipke, kökény.

Állati zsiradékok:

cinkegolyó, marhafaggyú, sótlan szalonna, akár kifőzve, ipari tepertő, vaj, lágy sótlan sajt, túró.

MIVEL NE ETESSÜNK?

Soha ne adjunk se az énekesmadaraknak az etetőben, se a vízimadaraknak kenyeret, kenyérmorzsát, péksüteményt (popcorn, chipset, és hasonló emberi fogyasztásra is csak minimálisan javallott táplálékot), mert ez gyakori és nagy mennyiségű fogyasztás esetén káros, sőt, kimondottan veszélyes számukra!

Az etetőben napokig, hetekig is elfogyasztatlanul maradó kenyérfélék erjedésnek indulva gyomor- és bélgyulladást, akár a madarak pusztulását okozhatja.

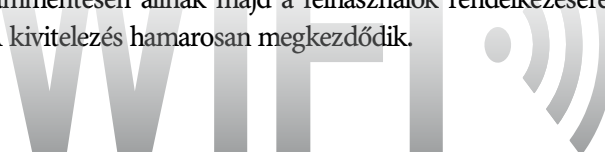
Nagy fakopáncs az etetőn (Fotó: Orbán Zoltán).

forrás: https://www.mme.hu/teli_madaretetes

Wifi hozzáférési pontok községünkben

Ahogy arról már régebben hírt adtunk, településünk sikeresen pályázott az Európai Bizottság WiFi4EU finanszírozási programjába, melynek köszönhetően Táborfalva ingyenesen létesíthet Wifi hozzáférési pontokat az alábbi helyeken: Polgármesteri Hivatal előtti park, Helyőrségi Művelődési Otthon, Volánbusz állomások (Tarcsay út – 5-ös út kereszteződések), Szívós Bolt, Orvosi Rendelő-Gyógyszertár-Védőnői szolgálat előtti területek.

A WiFi4EU kezdeményezés célja, hogy Európa-szerte ingyenes wifi-hozzáférést biztosítson a közösségi élet színterein, többek között parkokban, tereken, középületekben, könyvtárakban, egészségügyi központokban és múzeumokban. A WiFi4EU-hálózatok ingyenesen és reklámmentesen állnak majd a felhasználók rendelkezésére. A kivitelezés hamarosan megkezdődik.

Alsónémedibe keresünk csomag szortírozó munkatársat 1 műszakos állandó délutános munkavégzésre (16.30 -01.30).

Feladatok: konténer kipakolása és szétválogatása szalagra, csomagok válogatása méret és irányítószám szerint, összekészítés kiszállításra.

Ingyenes céges busz Táborfalva irányából megoldott. Átlag nettó bérek: 220.000 Ft.

Érdeklődni lehet:
0670 419 0680

Tisztelt Táborfalviak!

Örömmel tájékoztatom a lakosságot, hogy a Magyar Kormány 1746/2020.(XI.11.) határozata alapján Táborfalva Nagyközség Önkormányzata útfejlesztési feladatainak támogatására 40 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesült. Ezt a támogatást a Szeles utca felújítására fogjuk fordítani!

Nagy Andrásné
polgármester

A vadászat

*Félelmet sejtet e szó, de szépen cseng a fülnek,
Hiszen, aki vadász, annak piros betűs ünnep.
Sokan félnek tőle, mások meg nem értik,
Kevesen vannak csak, kik a magukénak érzik.*

A vadászat az egyik legősibb foglalkozás, amit elődeink örökségül hagytak ránk.

A vadásztársaság negyven tagot számlál. A helyi gazdák és azok az emberek, akik szeretik a természetet, összefogtak egy nemes cél érdekében és megalapították az Örkény-Tábor Vadásztársaságot. A vadászok tisztelik a természetet, a vadat és természetesen egymást. A vadászatok során csak annyi vadat szabad elejteni, amennyit a vadászati hatóság engedélyez.

Mi, vadászok kevesen vagyunk, de sajnos, annál több kritikát kapunk.

*De az a kevés legalább tesz érte
Nemcsak lövi, óvja, hogy legyen minden évre,
Eteti, itatja, szaporítja, védi,
Tiszteli a vadat, örömet szerez neki.*

A vadászat szakma, hivatás és sport is, szenvedély, amit jogilag szabályoznak és ennek érdekében a szabályokat betartva etikusan, körültekintően kell végezni. Olyan tevékenység, amely biztosítja a vadászható vad állományának fenntartását, azok kilövését, hasznosítását. Egy vadfaj, ha túlszaporodik, igen nagy károkat tud okozni a mezőgazdasági növénykultúrában,

valamint a lakott területeken található veteményeskeretekben. Az autópályák, autótutak mentén is bizonyosan mindenki találkozott már őzzel, nyúllal, fácánnal. Nagyon sok közlekedési balesetet előzünk meg mi, vadászok, ha nem engedjük a vadállományt túlszaporodni. Az őz nagyon szép állat, de sajnos, sokszor kitéved az útra is. A vadveszélyt jelző táblákat vegyük figyelembe és sebességhatárokat betartva autózzunk, így megelőzhetjük a vaddal való ütközést!

Tehát a vadászat szép, vadászni pedig kell!

*Felvirrad a nagy nap, elindul a vadász,
A szívében tűz ég, szemében a parázs.
Kalapját emelve üdvözli a napot.
Üdvözli társait és a vadászatot.*

*Az etika szent, tudatosan senki meg nem sérti,
Aki mégis vétkez, saját bőrén érzi.
Társai haragját vonja az magára,
Ki nem figyel oda a vadászetikára.*

*Véget ért a vadászat, vad a terítéken
a sok nyúl meg fácán ravatalán szépen.
Elégedett arcok s a kiosztott kompetencia,
Eztán a vadász békével indulhat már haza.*

Írta:

Kovács Attila vadőr

(a képen a tábori vadászház látható)

Faültetés a Csurgay Franciska Általános Iskolában

Egy fát az élet szimbólumának is tekintünk, hiszen nélküle elképzelhetetlen az ember élete. Egy meleg nyári napon nem csak az árnyékába húzódhatunk, hanem a közelükben még tiszta levegőt is érezhetünk, lélegezhetünk és tisztítják a levegőt is.

A tudás fája

A fákat ünnepélyes keretek között ültettük el az iskola legkisebbjeivel. A gyermekek énekkel és versekkel készültek, majd ráhelyeztük a szalagokat, melyekre a diákok nevét ráírtuk. Végül kis csizmájukkal jól megtaposhatták a földet, hogy a föld tömör anyagként szolgáljon. E fák az idei első osztályosoknak, tudást szimbolizálnak, hisz az évek során a tudásukkal együtt fognak növekedni, formálódni. A fáért köszönet illeti az első évfolyamos szülőket, az ő segítségük nélkül nem valósulhatott volna meg a tevékenység.

Köszönjük szépen!

Erdős Szabina és Kissné Juhász Erzsébet
(1.a osztály)

Mesefa

Kihasználva a szép napsütéses időt, az 1.B osztály lelkesen tett eleget a feladatnak. Az új fa, ami egy hársfa - iskolánk 1. b tanulóit szimbolizálja. Ma még csak gyenge, törekeny hajtás, akár csak ők. Ez a sérülékeny kis fa, sok törődést, szeretetet igényel, míg megnő. Ki kell állnia a tűző napot, szárazságot, erős szelet, fagyot, ahogyan tanulóinknak is meg kell küzdeniük a rájuk váró nehézségekkel további életük során. Évek hosszú sora szükséges ahhoz, hogy erősödjön, s megmutassa igazi szépségét, ugyanúgy, ahogyan az első osztály diákjainak is hosszú időre lesz szükségük, hogy megtalálják helyüket a világban.

Nagyon köszönjük a felajánlást és az ültetés elvégzését Gaszó József szülőnek!

Táborfalvai Hagyományőrző Íjász Egyesület

Egyesületünk a vírusra való tekintettel zártkörű házi versenyt tart idegen versenyzők részvétele és nézők nélkül a hatályban lévő rendeleteknek megfelelően. A versenyen 10 fő egyesületi tag vesz részt 2020. 12. 06-án. Ezzel a versennyel az évet lezárjuk.

Köszönjük a Táborfalvi Polgármesteri Hivatal támogatását és segítségét. Köszönjük az egyesületi tagok egész évben nyújtott munkáját. Az egyesületünk boldog karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván!

Nagy Bence szervező

BESZÉLGETÉS SZABÓ MÁRIA NYUGALMAZOTT INTÉZMÉNYVEZETŐVEL

„Ha hajót akarsz építeni, ne dobold össze az embereket, hogy fát gyűjtsenek, és ne adj nekik feladatokat. Inkább tanítsd meg nekik, hogyan vágyakozzanak a tenger mérhetetlen végtelensége iránt.”

Antoine de Saint-Exupéry

Szabó Mária, a Csurgay Franciska Általános Iskola igazgatónöje a 2019-2020-as tanév végével nyugdíjba vonult. Neve szinte minden táborfalvi számára jól ismert, hiszen több évtizeden át tanított településünk általános iskolájában.

– Marika, ezúton is szeretném megköszönni, hogy elfogadtad interjú felkérésünket. A Táborfalvai MOZAIK nevében mi is gratulálunk, mint leköszönő igazgatónak!

– Milyen érzések kavargtak benned nyugdíjba vonulásoddal kapcsolatban?

– Nagyon sokféle. Lélekben már kb. 2 éve készültem a gondtalan, nagy-nagy szabadságra. Most, hogy elérkezett, iszonyú hiányérzet gyötör. Korábban a nyugdíjas fogalma számomra azonos volt az öreg, idős fogalmával, most már tudom, hogy nem azonosak. Nehezen élem meg, hogy egyik nap még kemény, napi 10-14 órás munkát végeztem, a következő nap pedig már nincs ilyen jellegű napi feladatom. Nagyon hiányzik a napi iskolás lét, nagyon hiányoznak a gyerekek, a kollégák. Viszont nagyon jó, hogy nincsenek határidők, nincsenek e-mailek, nincsenek táblázatok, nem kell adminisztrálni.

– Mindig is tanárnak készültél? Mikor döntötted el, hogy a pedagógus pályát választod?

– Emlékeim és anyukám elmondása szerint 3. osztályos koromban döntöttem el, hogy tanítónéni szeretnék lenni, akkor még számomra a tanár fogalma ismeretlen volt. Innentől megvolt a cél, az utat kellett hozzáigazítani. A szüleim nem igazán támogatták választásom, ők valamilyen gyakorlatiasabb szakmát szerettek volna nekem. 8. osztályos osztályfőnököm sokat segített abban, hogy gimnáziumban tanulhassak tovább és ne szakmunkásképzőben. Ő győzte meg szüleimet, hogy szinte kitűnő tanulmányi eredménnyel sikeres lesz a középiskola, érettségi és lesz esélyem főiskolára bejutni.

– Hogyan kezdődött ez a több évtizedes tanári életpálya?

– Tudtam, hogy érettségi után, arra van lehetőségem, hogy levelező tagozaton járhassak főiskolára és képesítés nélkül taníthassak. Dabashoz közeleső településeken kerestem lehetőséget erre, így jutottam el Táborfalvára. Több helyen is kaptam ígéretet, akkor úgy döntöttem, hogy oda megyek, ahonnan hamarabb jön a hívás. Táborfalváról, Magi János igazgató úrtól érkezett hívás. Az első tanévben, mint szinte minden képesítés nélküli pedagógus, napközis csoportot kaptam, mely elég kemény kihívás volt. A főiskolára elsőre felvettek, így megkezdhettem levelező tagozaton tanulmányaimat is. Nagyon sokat helyettesítettem abban a tanévben, sőt alig vártam, hogy kiírjanak helyettesíteni, mert az osztályban való tanítást nagyon élveztem. Innentől tudtam, hogy jól döntöttem, jó helyen vagyok, jól érzem magam, hivatásra találtam. Azt gondolom,

hogy nagyon jó, befogadó, támogató tantestületbe, nagyon jó kollégák közé kerültem, mondhatom, hogy baráti légkörben tanítottunk. Ez nagyon jó volt nekünk pedagógusoknak és a tanítványainknak is. Kaptam mentor kollégákat, rengeteget hospitáltam, sok lehetőséget biztosítottak az idősebb kollégák a tanulásra, szívesen megosztották szakmai tudásukat, tapasztalatukat velünk, pályakezdőkkel, mert többen is voltunk. 16 évig tanítottam az alsó tagozatban, ami egy külön-

legesen szép feladat. Közben több diplomát szereztem. Személyi változások történtek a tantestületben, így kerültem a felső tagozatba és lettem úgymond tanár.

– Melyik volt a legemlékezetesebb osztályod, évfolyamod?

– Nagyon nehéz erre válaszolni. Én úgy éreztem mindig, hogy nekem van a legjobb osztályom, most is úgy fejeztem be a tanévet, hogy nekem mindegyik csoport, osztály a legjobb csoport, a legjobb osztály. Nyilván az első osztályom az akkori 4. b osztály, az első 1. osztályom különleges maradt számomra, vagy az az osztály, amellyel együtt mentünk át alsó tagozatból a felső tagozatba, vagy az az osztály, akiket, mint osztályfőnök ballagtattam. Különleges volt nekem az az osztály is, amelyik igazgatóságom kezdő nyolc éve után ballagott, de ilyen emlékezetes, szeretett közösség a most végzett nyolcadikosok is.

Fotó: Sponga Tamás

– Pontosan mennyi ideig álltál az iskola élén és hogyan emlékszel vissza az iskola igazgatójaként eltöltött időszak elejére?

– Három évnyi igazgatóhelyettség után tizenhét évig voltam igazgató, majd a fenntartóváltás után intézményvezető. Az elejéről kérdezel, ami nem volt könnyű. Talán szakmai hiányosságaim nem voltak, de vezetési tapasztalatom kevés volt. Akkor még önkormányzati fenntartásban működünk így egyszerűbb volt sok minden. Addigra már a Táborfalván előcsaládokat, gyerekeket ismertem, ez is sokat segített. A kollégákkal is már két évtizede együtt dolgoztunk. Nagyon sokat vívódtam (ez persze máig megmaradt) egy-egy nagyobb, iskolát, pedagógusokat, tanítványokat érintő döntés előtt, hisz utána mindenért a felelősséget is vállalnom kellett és ez nem kis teher. Sok megerősítést kaptam a munkavégzésemben a kollégáktól, szülőktől, gyerekektől, időnként a képviselő testülettől is. Szerencsére, munkabírásom elég nagy, így igyekeztem az iskolai élet minden területén, a falu életében is ott lenni. Nagyon nagyobb adminisztrációs, felkészülési munkát esténként, hétvégén végeztem.

– Mik az emlékezetesebb élményeid? Mire gondolsz vissza a legszívesebben az iskolában töltött évtizedekből?

– Azt gondolom, hogy most én is olyan választ adok, amelyet a gyerekek szoktak adni erre a kérdésre.

Sok emlékezetes tanóra is eszembe jut, de leginkább a kirándulások, túrák, táborozások, ünnepi műsorok, nagy sikerű gála műsorok, házi versenyek, az előző évek farsangi témanapjai. Talán kiemelten emlékezetes marad számomra az iskola névadó ünnepsége és a sok-sok színvonalas ballagás.

– Mi volt a nehezebb: a tanítás vagy az igazgatói teendők ellátása?

– Egyértelmű, hogy a vezetői munka volt a keményebb, bár itt is adódtak nagyon szép pillanatok, talán sikerek. Az igazgatói munkának a gyakorlati, gyerekekhez, programokhoz kapcsolódó részét szerettem, a rengeteg papírmunkát kevésbé. Erőt-, türelmet próbáló feladat. A fenntartóváltás nagyon megnövelte az adminisztrációt, ami kevésbé léleksimogató.

– Az itt eltöltött évek alatt milyen volt az iskola, mint intézmény a település életében és a nyolcvanas évektől kezdve hogyan változott meg, hogyan fejlődött?

– 1980-óta tanítok, élek Táborfalván így korábról nincs tapasztalatom. Azt gondolom, hogy mindig is a település életében nagyon fontos volt, lesz az iskola. Kölcsönösen segítjük egymás munkáját, de egymástól független szakmai munkát végzünk.

– Mikor és hogyan vette fel az iskola a Csurgay Franciska nevet, mely tudtommal szintén hozzáadható?

– Igen, jól tudod. 2008. szeptember 1-jétől viseli az iskola nevét. A településen élők számára közismert név (bár szinte alig tudtak a névadóról valamit, a Csurgay-major nevet viszont használták). Névadó ünnepségünk 2009 május másodikán volt, a falu 60 éves évfordulójának ünnepéhez kötve. Már szóltam róla, kedves emlékem közé tartozik ez az alkalom, melyen Csurgay Franciska dédunokájával leplezhettük le az emléktáblát. Nagyon jó tudni, hogy a nevet csak a mi iskolánk viseli, egyetlenek vagyunk.

– Évről évre új gyerekek kerülnek az iskolába és évről évre elhagyja egy-egy osztály a Csurgayt. Ennyi év tanítás alatt, hogyan lehet továbbra is motiváltak maradni és nem belefáradni ebbe a folyamatos körforgásba?

– Új gyerekcsoportok, új osztályok, egyben új kihívások is. Tudásvágygal, mindenre kíváncsian belépő gyerekek elé nem lehet energetikusan odaállni. Ami nekem évről évre visszatérő körforgás, az a gyerekek életében egyszer, először történik.

Már pályám kezdetén is, most igyekeztem újabb és újabb tanítási módszerekkel, eszközökkel megismerni és azt alkalmazni is. Sok változást hozott, hoz az informatika egyre nagyobb térhódítása, ami szakmai megújulást kíván a pedagógusoktól, de elengedhetetlen, mert a tanulók számára sokszor az egyetlen motiváció is. Azt hiszem, mi, pedagógusok, már évtizedek óta gyakoroljuk az élethosszig tartó tanulást.

– Ha jól tudom, az évek során kitüntetésekben is részesültél szakmai pályádat illetően. Melyek ezek?

– Még pályám első szakaszában, 1990-ben kaptam a művelődési miniszter által adományozott miniszteri dicséretet.

2014-ben kaptam vezetői munkavégzésért oklevelet a KLIK-től „a jövő nemzedékéért végzett áldozatos nevelő-oktató munkáért”. Ebben az évben kaptam az önkormányzattól plakettet Táborfalváért végzett tevékenységemért. Most a pályám végén adták át az EMMI

Fotó: Nagy-Lázár Nikolett

Pedagógus Szolgálati Emlékérmét és a tantestülettől az „Év pedagógusa” elismerést, valamint a „címzetes igazgató”-i címet.

– **Kinek ajánlanád a tanári pályát? Milyen tanácsot adnál egy most kezdő pedagógusnak?**

– Néhány évvel ezelőtt egyik kolléganőmmel megálapítottuk, hogyha az erre a pályára lépő fiatal szereti a gyerekeket, akkor az már fél siker. Egy makarencói idézet, elv volt számomra mindig követendő: „követelek tőled, mert tisztellek” – szerintem ez talán mérvadó lehet a kezdő pedagógusoknak is.

– **Téged egy iskolai körökben ismerős arc, Hermán Attila követ az igazgatói székben. Milyen tanácsot adnál neki az új szerepében?**

– Szerintem én nem vagyok ehhez elég bölcs, hogy tuti tanácsot adjak. Kezdő igazgató koromban egy kedves, tapasztalt igazgató barátom azt mondta nekem biztatásul, hogy „Marika csak az első év nagyon nehéz, utána már könnyebb lesz.” Jó lenne ilyen útmutatást adni, de már tudom, hogy minden évnek meglesz a maga kihívása, újabb és újabb feladata, másért és másért lesz nehéz. Talán az sokat segít munkájában, ha magáénak érzi a települést, az iskolát, a vezetői feladatokat. Így inkább kívánom Attilának, hogy szakmai siker és örömet találjon vezetői munkájában!

– **Hogyan, mivel kezdődik a nyugdíjas időszak?**

– Most még az idén felmentési időm (szabadságom) töltöm és ez még nem öregségi nyugdíj lesz. Bízom benne, hogy mire januárra nyugdíjas leszek, - ha a járványhelyzet is megengedi - újra taníthatok óraadóként és dolgozhatok a szakszolgálat gyogyepedagógusaként is. Rengeteg könyvet tettem félre, hogy majd nyugdíjas koromban elolvasom, erre is szeretnék sort keríteni. Nagyon szeretnék a család apróságaival is minél több időt tölteni. Talán, ha közelebb lakom majd hozzájuk, ez is egyszerűbb lesz.

– **A legjobbakat kívánjuk neked és azt, hogy teljesüljön minden terved, kívánságod. Boldog nyugdíjas éveket!**

Az interjút készítette: Sevecsek Péter

Fotó: Galambos Sándor

TÁJÉKOZTATÓ AZ ÁLLAMI HORGÁSZJEGY ÉS FOGÁSI NAPLÓ LEADÁSÁRÓL

A megszokottaktól eltérően, ettől az évtől kezdve egyesületünk hivatalos címén (2381 Táborfalva, Kőrösi út 120.), egyesületünk nevével feliratozott postáládba kérjük bedobni a fogási naplókat!

Ezúton is felhívjuk tisztelt horgásztársaink figyelmét a napló pontos vezetésére! Aki nem vezet és összesíti pontosan fogási naplóját, annak az államilag előírt pótdíjat kell megfizetnie. Az előírások értelmében, ha nincs összesítve a horgászattal eltöltött naptári napok száma (7.oldal), illetve, ha a kifogott halak mennyisége nincs vízterületenként összesítve (38.oldal) EMELTDÍJAS OKMÁNYT KELL KIBOCSÁTANUNK!

A 2020 évi fogási napló érvényességi ideje: 2021. január 31. Ezúton is kérjük a tisztelt horgásztársakat, hogy aki már nem szeretne horgászni, mielőbb juttassa el a fenti címre fogási naplóját, ne hagyjuk a leadást az utolsó pillanatra!

2021 évi engedélyek kiváltásával kapcsolatosan amennyiben a kialakult vírushelyzet megengedi, soron következő közgyűlésünkön adunk tájékoztatást.

Horgásszon szabályosan a Táborfalvai tavon, hogy halban gazdag vízzel szolgálhassuk az Ön szórakozását a jövőben!

Szagri László

Elnök

Tel.: +36/30-925-9621

Sevecsek Péter

Titkár-Gazdasági vezető

Tel.: +36/30-497-5536

In memoriam Ale László (1948-2020)

Ale László tanár úrra emlékezünk, aki több évtizeden át tanított a táborfalvi általános iskolában és 2020 novemberének első teljes hétvégéjén hunyt el. Magi János nyugalmazott általános iskolai tanár idézi fel egykori kollégája, Ale László életútját.

Ale László 1948. szeptember 10-én született Tiszacsegén. Hajdúböszörményben, a Bocskai István Gimnáziumban érettségizett, majd 1968-tól 1972-ig Egerben, az Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán tanult, amelyen orosz-történelem szakos tanárként végzett.

1975-től voltam a táborfalvi általános iskola igazgatója, nagy tanárhiány volt orosz és matematika szakon, pályázatokat írtunk ki a tanári állásokra. A pályázati felhívásra jelentkezett 1976-ban Ale László és felesége, Julika, aki matematika-fizika szakos pedagógus volt. Ekkor már megvolt mindkét gyermekük, Lacika és Attila. Szolgálati lakást kaptak, amit 1990 körül megvásároltak. Laci nagyon gondoskodó volt a családjával, az volt az álma, hogy két gyermekével és az ő családjukkal együtt élhessenek Táborfalván. Nagyon nagy munkával, erőfeszítéssel bővítette ezt a házat, hogy két szinten három családnak is otthont adhasson.

Iskolai munkáját lelkiismeretesen, pontosan ellátta. Szigorú, következetes volt a tanítványaival, ugyanakkor közvetlen ember volt, nyílt kapcsolata volt a szülőkkel és a község lakóival. Az iskolában a szaktárgyain kívül hosszú éveken át gyakorlati foglalkozást tartott a fiúknak. Nagyon szép gyakorlókert volt az iskolában,

amit a gyerekek műveltek nyáron is. A megtermelt zöldségeket, terményeket az óvodai konyhában használták fel. Ale tanár úr télen nagyon precízen vezette a műhelymunkát a fiúknál, csiszolást, gyalulást, villany-szerelést tanultak, a szerszámok használatát.

Ale tanár úr 2005-ben vonult nyugdíjba.

Laci nagyon kreatív ember volt, a terveit általában megvalósította. Szinte mindenhez értett, az állattenyésztéshez, a kőművesmunkákhoz, a villanszereléshez, mindent megoldott önállóan. Gyakran segítettünk

egymásnak a ház körüli teendőkben. Jellemző, hogy amikor utánfutóra volt szüksége, megvette az anyagot és saját maga elkészítette, meghegesztette nagyon precízen és levizsgáztatta. Sőt, amikor a házat építette, olyan külső felvonót készített, amellyel az építési anyagot könnyen felszállította az emeletre.

Sok állatot tartott, amivel megoldotta családjáélelmelését. Disznót nevelt, vágott és feldolgozott, de ló, kecske, tehén, aprójószág, szinte minden volt az udvarban, és menet közben bővítette udvarát istállóval, ólakkal, amelyeket saját maga épített fel.

Laci nem kímélte magát, amit megsínylett az egészsége, az utóbbi években betegségek nehezítették mindennapjait. Szomorú, hogy utolsó éveit magányosan élte.

Köszönjük, Laci, tanári munkádat, nyugodj békében!

Elmondta: Magi János
Lejegyezte: Borsi Mária

Református hírek

Kedves Testvérek!

A koronavírus terjedése miatt, annak lassítása érdekében, az egymás iránti felelősség okán, bizonytalan ideig Istentiszteleink újra online térbe költöznek. Templomaink nem látogathatóak, a hétközi alkalmak elmaradnak, csak a hittanórákat tartjuk meg az óvodában és az iskolában.

Minden vasárnap, az Úr napján 10.30 órakor kezdődik az Istentisztelet élő közvetítése az Örkényi Református Templomból, amely az alkalom után is megtekinthető lesz a gyülekezet Facebook-oldalán. Nagy szeretettel várunk minden kedves testvért a képernyők elé! Imádkozzunk az alkalomért, Isten áldásáért, hogy ezekben a nehéz időkben Isten Szentlelke fordítsa magához egyre több ember szívét!

Szemők Andrea
lelkész

Marcsi dadus emlékére

„Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, mert akit szeretünk, azt nem felejtjük el soha!”

(Shakespeare)

Debreceni Sándorné Major Mária Terézia, nekünk csak Marcsi dadus.

1954. január 8-án született Örkényben.

1975. október 4-én kötött házasságot férjével, Debreceni Sándorral, ekkor költöztek Táborfalvára. Odaadó szeretettel, féltő, gondoskodó szülői odafigyeléssel nevelték lányukat, Ancsát és ugyanilyen szeretettel vettek részt unokáik (Zsanett, Gréta, Csongor, Zsófia) nevelésében is. Marcsika számára mindennél fontosabb volt a család, az élet ajándékának tekintette.

1978. január 17-től volt a táborfalvi óvoda dajka nénije. Betegsége miatt 1995. június 27-től kénytelen volt egy kis pihenőt tartani, de mindenki nagy örömeire 2000. szeptember 1-jétől újra munkába állt. Ő lett a Mókus csoport dajkája.

Igazi elhivatott kollégaként, munkáját pontosan, példaértékűen, nagy odafigyeléssel végezte. Munkája iránt érzett alázatát és elhivatottságát alátámasztotta azzal is, hogy a dajkaképzőt is elvégezte. Olyan ember volt, akitől nem csak a fiatalabb pályakezdő dadusok tanulhattak, hanem mi, kezdő óvónők is.

Életigenlése, rendkívül jó humora, optimizmusa megszépítette a mindennapokat. A gyerekekkel kedvesen, empatikusan, mindenre odafigyelve törődött.

2013. szeptember 30-án vonult nyugdíjba.

Betegségét türelemmel, néha humorral és az orvos utasításait pontosan követve kezelte. De hiába volt minden megelőzés és odafigyelés, a kór újra felütötte fejét szervezetében. Családja odaadóan ápolta, mindvégig mellette maradtak. Marcsi dadus türelmes volt, nem panaszkodott, és az utolsó napokig reménykedett a gyógyulásban. 2020. november 22-én végül feladta a küzdelmet.

Soha nem feledjük, hiszen a sok gyermek, kinek gondozásában, nevelésében részt vett, a családok, akikkel nap, mint nap kapcsolatot tartott, mi, kollégák szívünkben és gondolatainkban megőrizzük.

Nyugodj békében, Marcsi dadus!

**Nagy Andrásné polgármester
Napraforgó óvoda dolgozó**

Táborfalvi katolikus hírek

2020 adventjében keddenként reggel 6 órakor lesz rórate szentmise templomunkban, természetesen a járványügyi szabályok (maszkviselés, kézfertőtlenítés, távolság) betartásával.

A jelenlegi, több szempontból is bizonytalan járványhelyzetben sajnos, nem tudjuk előre pontosan jelezni, hogy december 24-én délután tudunk-e liturgiát tartani templomunkban, sem azt, hogy karácsony napján (dec. 25.) pontosan mikor és hol lesz szentmise az öt összetartozó egyházközség templomaiban. Ezért tisztelettel kérjük, hogy a hernádi római katolikus egyházközség facebook-oldalát, valamint templomunk hirdetőtábláját kísérjék figyelemmel – ezeken a fórumokon, valamint a vasárnapi liturgiákon az ünnepek előtt hirdetni fogjuk a pontos időpontokat és helyeket!

December 19-én 17 órakor az örkényi katolikus templomban lesz a jegyesek miséje, amely a 2021-ben egyházi házasságra készülők első találkozója is egyben. A szentmise után a megjelent jegyespárok adatait felvesszük és megbeszéljük a felkészítő alkalmakat. Kérjük, akinek családjában, ismerősi kö-

rében jegyespár van, jelezze nekik, mert ez egyben a jelentkezési időpont is!

2020. december 31-én 17 órakor hálaadó imádságot tartunk.

2021. január 1-jén a táborfalvi katolikus templomban 10 órakor lesz liturgia.

Várakozásunk akkor teljes, ha tevékeny.

Mindenkinek áldott készüléket, békés, szép karácsonyt és új esztendőt kívánunk!

A táborfalvai római katolikus egyházközség

Kedves Olvasóink!

A járványügyi helyzet miatt 2020. november 11-től további intézkedésig

könyvtárunk ZÁRVA tart.

A változásokról könyvtárunk honlapján és Facebook-oldalán adunk tájékoztatást.

<https://www.taborfalva-konyvtar.hu/news.php>

Köszönjük megértésüket!

Borsi Mária
könyvtáros

lehetnek életünk alakulására. Amellett, hogy számtalan szempont létezik, a felelős választás legfontosabb „szempontja” mi magunk vagyunk, hiszen nekünk kell meggyőződnünk a rendelkezésre álló adatok hitelességéről, fontosságáról, és persze miénk a döntés felelőssége is. Ám amennyiben adott a kellő információ és a bátorság, valamint figyelembe vettük a személyes célokat, igényeket, úgy a „mérkőzést” már félig győzelemre vittük. A „Hogyan válasszak?” kérdésben hozott helyes döntésünk fontos szerepet tölt be a sikeres és örömteli sportélet kialakításában. Könyvünk ebben nyújt segítséget! Jó választást kívánunk!

Nagy János
szerző, szerkesztő, olimpikon,
Európa-bajnoki ezüstérmes birkózó”

Könyvajánló

Köszönöm Hermán Attilának, a Csurgay Franciska Általános Iskola Igazgatójának a könyvtárnak adományozott könyvet:

Nagy János: **Hogyan válasszak sportágat? : nemzetközi sportválasztó enciklopédia**

(Bp. : International Sport Education Ltd., 2019)

„AZ OLVASÓHOZ

A *Hogyan válasszak sportágat?* című szakkönyv megírásának elsődleges célja a sport világának megismertetése, illetve a sikeres sportágválasztáshoz szükséges alapvető információk, valamint azok gyakorlati alkalmazásának bemutatása volt. E könyv segítségével minden gyermek és felnőtt a személyes adottságai és egyéni céljai alapján választhatja ki önmaga részére a leginkább testhezállóbb sportágat. Szerettük volna a szülőket és a gyermekeket megtanítani a döntések mechanikájára, a tények és fontosságok felmérésére, azok ésszerű alkalmazására is. Életünk során több területen – nem csak sportban – megfogalmazódott bennünk: „Hogyan válasszak?” Fontosabb döntéseink évek múlva is meghatározóak

Felvétel előtt a kezét alkoholos szerral kell fertőtleníteni vagy szappannal kezét kell mosni.

Helyesen a száj, az orr és az arccsont elé kell felhelyezni a maszkot. A maszknak szorosan illeszkednie kell.

Ha átnedvesedik a maszk, azonnal cseréljük le.

A levétel a gumi/kötő érintésével történjen.

Levétel után a kezét alkoholos szerral kell fertőtleníteni vagy szappannal kezét kell mosni.

**A MASZK HELYES
HASZNÁLATA**

Rázós életút

Kovács Sándor írása

17. rész

Ilyen, vagy hasonló intézkedéseim során szem előtt kellett azonban tartani azt a verziót, hogy milyen természetű a járőrtársam. Ugyanis volt egy eset, amikor egy hattagú szegény családban négy kiskorú gyermek (2-3 évesek) nevelkedett. A gazda nem jelentette be előre a sertésvágást, hanem a padláson rejtegette. A levágott sertés aprólékait az ágy alá dugta, de a hús jellegzetes illata beérződött a konyhába. A járőrtársam minden áron fel akart menni a padlásra, hogy szétnézzen, de mivel én voltam a járőrvezető, nálam voltak a házkutatásról szóló iratok. Ezeket egy szomszédal, mint tanúként aláíratam, azzal a szöveggel, hogy a házkutatás alkalmával nem találtunk semmit. A járőrtársam panaszt tett ellenem, mert Ő határozottan tudja, hogy abban a családban bizony feketevágás történt. A körülményt elmondtam Zatykó József őrsparancsnoknak, nem tagadva a tiltott feketevágást, és nekem adott igazat. A parancsnok, aki őrmesteri rendfokozatot viselt, a járőrtársamat kioktatta, és elmagyarázta neki, hogy a rendőrség szabályai szerint a rendőrnek nem csak az a feladata, hogy mindenáron büntessen, hanem adott esetben segítséget és lehetőséget alkalmazzon.

Az örkényi rendőrőrsön letelt a próbaszolgálat részemre. Ez annyit jelentett, hogy akár egyedül is mehettem járőrszolgálatba. Úgy emlékszem, hogy 1954. február 2-án Szegedre kellett utaznom, mert ott egyéves alapfokú rendőriskolát kellett elvégezniem. Az iskolát jó eredménnyel zártam, de időközben Örkényen megszűnt az őrs, és egy újabb rendszer alakult meg, a KMB rendszer működött tovább. Ehhez öt község tartozott. A Dabason megalakult, illetve létrejött rendőrőrsön folytattam tovább a szolgálatot. Itt az őrs működési területe, terjedelmessége igen nagy volt. Az őrs egy darab GAZ nevű terepjáró gépkocsival rendelkezett, amelyet inkább előállítás, elővezetés céljából használtak, de besegített a járőr munkájába is.

Időközben azonban teltek a napok, hetek, hónapok, és évek. 1956 nyarán léggömbök érkeztek a nyugati államok felől, Magyarország egész területére. A léggömbökből uszító jellegű írásos röpcédulák hullottak, ezeket kötelező volt összeszedni, illetve szedetni, összegyűjteni és eljuttatni az államvédelmi hatósághoz.

Eközben a (sorozatos) megbetegedéseim miatt, és a többféle műtétekkel járó betegségem miatt, úgynevezett

könnyű szolgálatra vezényeltek. Ennél fogva hol ügyeleti, hol meg az őrizetbe vett személyek őrzését kellett ellátnom. Körülbelül két hét időtartamra már őrmesterként a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságra kiegészítőként ott is fogdaőri szolgálatot láttam el, szintén könnyű szolgálat keretében. A fogdaőri szolgálatban egyszerre ketten, tartalékban vagy pihenőben, szintén ketten váltottuk egymást.

Az egyik éjszaka éjféltájban ellenőrzést kaptunk, egy ÁVO-s (államvédelmi osztály) főhadnagy látogatott meg bennünket, aki ügyeletes tisztséget töltött be a főkapitányságon. Az ügyeletes főhadnagy igen barátságos hangon felhívta a figyelmünket arra, hogy nagyon vigyázzunk, mert odakint nagyon forró a levegő. Bővebb magyarázatot nem adott. Mi arra gondoltunk, hogy a tiszt az időjárás minőségére gondolhatott, és nem a pillanatnyi politikai helyzetre.

1956. október 21-én reggel a 24 órás szolgálatból hazaérkeztem és másnap, 24-én már a dabasi őrsön jelentkeztem szolgálatra. Részemre ez a nap rendben lezajlott.

1956. október 23-án reggel újra jelentkeztem szolgálatra, és még részemre érvényes volt az a „könnyebb” szolgálati lehetőség a kapitányságon, így fogdaőri szolgálatot láttam el. 23-án napközben igen rossz hírek érkeztek Budapest felől, de már sem a géptávíró, sem a telefonrendszer nem működött. Amikor a telefon egyszer mégis megszólalt, Budapestről, a főkapitányságról valaki olyan utasítást adott a dabasi kaptányság vezetésének, intézzen mindent a saját belátása szerint. Ezen a napon a délutáni órákban a kapitányság vezetését valaki arra hívta fel a figyelmét, hogy a rendőrség készüljön fel fegyveres harcra, mert egy teherautón egy csöcselék banda Dabasra indult, hogy a rendőrséget szétverje és megszüntesse. Minden fegyveres harcra felkészültünk, védelmi állásokba várakoztunk, de a teherautó nem érkezett meg.

Az események előtt, én egy héttel szabadságot kértem 24-től kezdődően hét napig, házasságkötés céljából. Mentem a szolgálati utat betartva az őrsparancsnokhoz, engedélyezze a szabadságot, de Ő nem tudott állást foglalni mondván, hogy olyan bizonytalan a rendőrség működése, hogy mindenkire szükség lehet. Ezek után a kapitányság vezetőjének elmondtam, hogy október 26-án lesz a házasságkötésem ideje, és már a mai naptól kezdve mindkét család az esküvőre készül, tehát sütnek, főznek, és féltő, hogy amivel már étellel elkészültek könnyen megromlik, kárba veszhet. Végül az őrsparancsnok, és a kapitányság vezetője is engedélyezte részemre a hét nap szabadság igénybevételét.

folytatás a következő számban.

Elkezdődött az őszi szezon

Az őszi szezon beszámolójának folytatása az előző számból.

VII. forduló

Hétvégén Dabas Gyón II. csapatát láttunk vendégül. A tét nem kisebb volt, mint, hogy sikerül-e ismét felkelnünk a dobogóra. Ellenfelünk zsinórban nyert három mérkőzést, szóval nem készülhetünk könnyű délutánra. A mérkőzés előtt azt kértük a csapattól, hogy játsszunk támadólag, hiszen hazai pályán vagyunk és külön hangsúlyoztuk, hogy ma mindenképpen nyernünk kell.

Sajnos, nem igazán tudtunk felpörögni a mérkőzésre, nagyon kapkodóan sok hibával játszottunk, rengeteg labdát elszórtunk feleslegesen. Ellenfelünk visszaállt a saját térfelére, egyértelműen arra készültek, hogy a gyors szélsőinket kivegyék a játékból és ezt többé-kevésbé meg is valószínűsítették. A játékot mi domináltuk, egyértelműen nálunk volt többet a labda, illetve helyzeteket tudtunk kialakítani, de míg múlt héten minden ült, addig ma semmi nem akart összejönni. Egészen a 20. percig, amikor is Mitág Zsolt szögletére Deák Fecó érkezett és szépen a rövid sarokba fejelte a labdát. Abban bíztam, hogy a vezető gól kicsit megnyugtat minket, de nem ez lett, továbbra is kapkodtunk, idegesen játszottunk. Szerencsére, ellenfelünknek nem volt sok lehetősége, igazából távoli lövésekkel próbálkoztak, amelyeket könnyedén védte kapusunk.

A félidőben próbáltuk lenyugtatni a csapatot, de ez nem nagyon sikerült, sajnos, ez egy ilyen nap volt. A második félidőben inkább mezőnybe ment a játék, ellenfelünk próbált támadni, de igazából átütő erő nem volt a játékukban. Viszont, ahogy lenni szokott, mi mindent kihagytunk, volt, hogy az ellenfél védője már a gólvonalról rúgta ki a labdát. És a foci alaptörvénye ma is beigazolódtott, hiszen egy előre ívelt labda után a kapusunkat átemelve kiegyenlítették. Nyilván próbáltunk nagyobb fordulatra kapcsolni, de ez továbbra is csak helyzetekben látszódtott meg. Egészen a 75. percig, amikor ismét szöglethez jutottunk és a forgatókönyv ugyanaz volt, mint az első gólnál, Mitág szöglet, Deák-fejes és ismét nálunk volt az előny. Ezt már nem engedték ki a kezünkől, így megnyertük a találkozót.

Küzdelmes 90 perc van mögöttünk, ahol a szezon egyik leggyengébb játékát mutattuk be, de szerencsére így is nyerni tudtunk és ott vagyunk a dobogó harmadik fokán. Ellenfelünknek sok sikert kívánok, egy ügyes fiatal csapattal találkozottunk, akik a jövőben sok gondot okozhatnak a többi csapatnak is. A jövő héten

szombaton Jászkarajenőre utazunk, ahol reményeim szerint egy jobb játékkal és győzelemmel tudunk haza jönni.

Táborfalva KSE 2-1 Dabas Gyón II

Keserű-Mitág-Deák-Szeibert-Lakatos Lajos (Fábián)-Terebes (Veszelszki)-Revák-Szénási-Lambisi-Lakatos Roland-Gazsó (Rafael)

Csere: Szabó

Edző: Dr. Hesz Márton és Szeibert Zoltán

Gólok: Deák 2

VIII. forduló

Hétvégén Jászkarajenőre utazott felnőtt csapatunk, hogy megvívja soron következő bajnoki mérkőzését. Ellenfelünk remek formába lendült az utóbbi mérkőzéseken, így nem készülhettünk könnyű mérkőzésre. Ráadásul sérülések, betegség és munka miatt eléggé hiányosan tudtunk elutazni és az időjárás sem volt túl ideális.

Ettől függetlenül egyértelműen a három pont begyűjtése volt a célunk és azt is kértem a srácoktól, hogy ezért tegyünk meg mindent. Sajnos, nem kezdődött jól a találkozó, hiszen Gazsó Martin a bemelegítésnél megsérült, így a két cserénk közül egyet már az 5. percben el kellett használnom. A találkozó első 20 perce egyértelműen az ellenfélé volt, nehezen tudtunk megbirkózni a szembe széllel, plusz álmosan is kezdtünk kicsit. Ennek meg is lett az eredménye, hiszen ellenfelünk egy szöglet után megszerezte a vezetést. Pár perc múlva kis híján ismét gólt kaptunk, de szerencsére kapusunk nagyot védett, ezt követően kicsit magunkra találtunk és ennek az lett az eredménye, hogy egy Mitág szabadrúgás után Deák Fecó érkezett és egyenlített. Így 1-1 állással vonultunk pihenőre.

A félidőben próbáltam biztatni a srácokat, hogy a szél most minket fog támogatni és ezt kihasználva be kell gyűjtenünk a három pontot. A második félidőre inkább a küzdelem maradt, egyik kapu sem forgott nagyon veszélyben, a két tizenhatos között zajlott a játék. Sajnos, több játékosunk is sérülést szenvedett ebben az időszakban, de mivel csak egy cserénk maradt, próbáltam húzni a cserét, ameddig csak bírtam. Végül Revák „Sziszi” Sándor nem tudta folytatni a játékot, így bemutatkozott felnőtt bajnoki mérkőzésen 16 éves tehetségünk, Rusznyák Ádám is. Már úgy tűnt, hogy a csapatok nem bírnak egymással, amikor is egy oldalsó szabadrúgás után ismét jött a Deák fejes, egy Mitág szabadból, amivel megfordítottuk a mérkőzést. Az utolsó negyedórán emberhátrányba kerültünk egy érthetetlen piros lap után. Itt szeretném megjegyezni, hogy nem szoktam a játékvezetéssel foglalkozni, de az idei

éveben kritikán aluli módon vezetnek a meccseket, folyamatosan adják a sárga lapokat reklamálás miatt, de azért ritkán húzzák elő a lapot, ha valakit szándékosan szétrúgnak meccs közben. Én úgy érzem, aki bírónk megy, annak tudni kéne kezelni, ha néha odaböknék valamit a játékosok, mert ez magasabb szinten is előfordul, de azt nem hagyhatja szó nélkül, ha talpalás vagy szándékos utána rúgás történik egy meccsen és súlyos sérülést okozhatnak ezzel egymásnak a játékosok, akkor igenis villanjon a sárga vagy a piros lap.

Végül tehát sikerült nyernünk egy újabb nehéz helyszínen egy jó kis csapat ellen. Viszont érezzük mi is, hogy a játék nem úgy megy, ahogy azt szeretnénk, illetve ami a játékosok képességében benne van. Szerencsénkre, most a pontrúgásaink nagyon jók és ezzel hozzuk a meccseket, de előre felé a játékunk nem igazán működik. Boldogabb lennék, ha a támadóink rúgnák a gólokat, de bízom benne, hogy hamarosan ők is formába lendülnek, mert nagy szükségünk van rá, a következő három meccsünk nagyon nehéznek ígérkezik. Most hétvégén a 6. helyezett Szentmártonkátá érkezik hozzánk, majd a 4. Farmossal játszunk, végül pedig azt a három meccset a listavezető Tápiósággal zárjuk.

Gratulálok Rusznyák Ádámnak a bemutatkozáshoz és ahhoz, hogy bátran játszott élete első felnőtt meccsén, reméljük, hogy a jövőben most már sora jönnek a falvai fiatalok, akiknek a beépítését mindenképpen tervezzük.

Jászkarajenő SC 1-2 Táborfalva KSE

Keserű-Szabó-Deák-Szeibert-Fábián-Revák (Rusznyák)-Veszelszki-Lambisi-Mitág-Lakatos R.-Gazsó (Rafael)

Edző: Dr. Hesz Márton és Szeibert Zoltán

Gólok: Deák 2

IX. forduló

Hétvégén Szentmártonkátá csapata érkezett hozzánk. Előzetesen nem sokat tudtunk ellenfelünkről, mert velük korábban még nem találkoztunk. Azt láttuk az adatainkból, hogy egy fiatal csapattal fogunk megmérkőzni. Sajnos, továbbra is egy csapatra való hiányzónk van, 6-7 játékosra nem számíthatunk különböző okok miatt.

A mérkőzés nagy iramban kezdődött, mind a két csapatnak voltak lehetőségei. Sajnos, nekünk ismét korán cserélnünk kellett egy sérülés miatt, ami meg is fogta a csapatunkat és ebben az időszakban átvette az

irányítást riválisunk. Ettől függetlenül a gyors embeinknek köszönhetően mi is tudtunk helyzeteket kialakítani, mindkét csapat egy-egy alkalommal eltalálta a kapufát, illetve a kapusok is remek napot fogtak ki. A félidő közepén ismét cserélnünk kellett, ismét egy sérülés miatt visszatért Csordás Zsolti, aki hosszabb kihagyás után újra velünk lehetett. A félidőre 0-0-ás döntetlennel vonultunk le.

Próbáltuk biztatni a csapatot a félidőben, hogy mindenki tegye oda magát, mert ebben a meccsben még így is benne van, hogy nyerni tudunk a rengeteg hiányzó ellenére. A második félidőre is megmaradt a

nagy iram, de érezhetően ellenfelünk nagyobb nyomást helyezett ránk, mivel folyamatosan cseréltek és jöttek a friss emberek, ettől függetlenül egyiket kontrát végig tudtunk vinni, de ezek kimaradtak. Sajnos, egy labdakihozatal után hibáztunk, amit ellenfelünk kihasználta, az igazsághoz hozzátartozik, hogy nagy valószínűséggel lestről született a gól. Ezután ellenfelünk lőtt még egy kapufát, amit szerencsésen megúsztunk. A találkozó 70. percében Lakatos

Lajos indult el, passzolt Gazsó Martinhoz, ő továbbította a labdát Lakatos Rolinak, aki egy szép centerezés után megtalálta Szénási Palit és ő nem hibázott, így egyenlíteni tudtunk. A meccs utolsó húsz percében mind a két csapatnak voltak lehetőségei, de az eredmény már nem változott, maradt az 1-1-s végeredmény.

Egy nehéz meccsen vagyunk túl egy jó csapat ellen. Sajnos, nem tudtuk kihasználni Nagykovács döntetlenségét, így nem tudtunk közelebb kerülni a második helyezett csapathoz. De be kell ismernem, hogy igazságos döntetlen született. Jó lenne már kikerülni ebből a sérülés hullámból, amibe kerültünk, mert folyamatosan változtatni kell a csapaton, ami nem könnyíti meg a helyzetünket. Most hétvégén egy hatalmas rangadó következik, hiszen Farmosra utazunk, nekik ugyanannyi pontjuk van, mint nekünk, szóval döntő mérkőzés lehet, hogy a dobogón tudunk-e telelni.

Táborfalva KSE 1-1 Szentmártonkátai KSE

Keserű-Szabó (Csordás)-Szeibert-Deák-Lakatos Lajos-Revák (Gazsó)-Mitág-Szénási-Fábián-Lakatos Roland-Rafael

Edző: Dr. Hesz Márton és Szeibert Zoltán

Gól: Szénási

Hajrá Falva!
Szeibert Zoltán

BESZÉLGETÉS KATI DADUSSAL...

Gödény Józsefné, Kati dadus 2021. január 1-jével vonul nyugdíjba a táborfalvi Napraforgó Óvodából, ahol hosszú éveken át gondoskodott a gyerekekről, segítette az óvónők munkáját.

– Hogy lettél dadus?

– Először helyettesíteni hívtak az óvodába Hmíró Ferencné Ágika óvodavezető még 1993-ban, az egyik dajkát helyettesítettem, majd 1994. január 4-től felvett óvodai dajkának. 1995-ben Laczkó Jani bácsi, akkori polgármesterünk elküldött bennünket, Vízer Katit és engem dajkaképzőbe, ahol megszereztük a szakképzettséget.

– Mi a dajka feladata?

– A gyerekek öltöztetése, etetése, a csoportszoba takarítása, az óvónő munkájának segítése.

– Biztos megszeretted ezt a munkát, mert itt maradtál az óvodában...

– Igen, hiszen nagy megtartó ereje van a közösségnek! Jó vezetőm volt Ági, mindenben segítette és elismerte a munkámat. Nagyon szerettem, hogy igazi családi légkörben dolgoztunk, tudtuk egymás bűnját, baját, amin még vihogtunk is. És ez rengeteg erőt adott. Igazi közösség voltunk! Szerettem a kolléganőkkel dolgozni és főleg, nagyon szerettem a gyerekeket. A szülőkkel is sikerült jó kapcsolatot kialakítani, sok közös programban vettünk részt. A legnagyobb öröm mégis az a számomra, ha a régi óvodásaim megkeresnek és szívesen hülyéskedünk a mai napig. Nyáron is be szoktak jönni az óvodába a régi óvodás gyerekek, az egyik csoportom Golfos Katinak nevezett el, mert Golfjal járok, a másik csoport Pipi Mamának hív...

– Nem nehéz a nyugdíjba vonulás?

– De bizony, nehéz! Most a felmentési időmet töltöm, otthon vagyok, de hiányzik az óvoda! Néha muszáj bemennem...

– Az évek során sok tapasztalatot gyűjthetél össze, látsz-e különbséget a régi és a mai gyerekek között?

– Igen. Ahogy megváltozott a világ, ahogy egyre nehezebbé vált sok ember élete, ahogy egyre több család hullik szét, ez mind-mind meglátszik a gyerekeken. Az utóbbi időben nagyon sok beszédhibás gyerek lett, ennek talán az is egyik oka lehet, hogy keveset beszélgetnek a gyerekekkel, leültetik őket a tévé elé vagy éppen a telefonon, tableten játszanak a gyerekek. Régebben sokat meséltek a szülők, a nagyszülők a kicsiknek. Régebben a családok együtt végezték az otthoni munkákat, a gyerekek belenőttek a családi életbe.

– A 26 év alatt, amíg dadusként dolgoztál, milyen változások voltak az óvodában?

– A szemem láttára épült, szépült az óvoda! Az épületet felújították, a belső berendezés megújult, lett tornaszoba és nemrég füvesített lett az udvar, ahova új játékok kerültek.

– Mit tudnál mondani, Kati a fiataloknak?

– Azt gondolom, hogy bármit meg lehet mondani, csak olyan stílusban, olyan formában, hogy ne legyen sértő a másik embernek. Ez vonatkozik a kollégákkal való viszonyra és a szülőkkel való viszonyra is. Akik ismernek, tudják, hogy szókimondó ember vagyok. Szeretem az egyenes beszédet és a tiszta helyzeteket. Engem elfogadtak olyannak, amilyen vagyok, a szülők is és a munkatársaim is, én mindig azt adtam, aki vagyok. A munkám során is azt tapasztaltam, hogy a legjobb megoldás mindent idejében megbeszélni és tisztázni, ebből születhet meg a kölcsönös tisztelet, ami nélkül nem lehet normális életet élni. Boldog éveket töltöttem el az óvodában, sok gyereket a szívembe zártam, ezt kívánom az utódaimnak, hogy legyen ennyi örömük a munkájukban, mint amennyi nekem volt!

– Hogy tervezed a nyugdíjas éveket? Ilyen energikus, pörgős ember, mint amilyennek megismertünk, mit csinál nyugdíjasként?

– Munkával töltöm nyugdíjas éveimet is, fát vágunk, állatokat tartunk, de biztos jut idő a pihenésre is, szeretek olvasni és szeretek filmeket nézni.

– Köszönöm a beszélgetést! Szép nyugdíjas éveket kívánok!

Borsi Mária

„Karácsony nem az ész, hanem a szív ünnepe. És a szív érzi, hogy azok is ott állnak veled a karácsonyfa körül, akiket a szemeddel nem látsz, és az eszeddel nem hiszel.”

Müller Péter

*Aldott, békés, karácsonyi ünnepeket
és örömeiben gazdag, boldog
új esztendőt kívánunk!*

TÁBORFALVA NAGYKÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA

